

This eChok volume of
Deuteronomy
Volume 1

is Dedicated in honor of
**Lilian and Nathan
Haber**

*Dedicated by
Amy and Jimmy*

TORAH

תורה

יכוין בקריאת ששה פסוקים אלו שהם כנגד ׀ דמילוי יוד דשם ב'ן להשאיר בו הארה מתוספת נשמה של שבת שעברה

בג וְאַתְּחַנֵּן אֶל־יְדוּהַ בַּעַת הַהוּא לֵאמֹר: כג
 כד אֲדַנִּי יְדוּהַ אֶתְּהַ חַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת־ עבְדְּךָ אֶת־גְּדֹלְךָ וְאֶת־יַדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר

בג וְצִלִּיתִי קָדְם׃ יי בְּעַדְנָא
 הָיִיא לְמִימְר׃ כד יי אֱלֹהִים
 אֶת־שְׂרִיתָא לְאַחֲזָא יֵת עַבְדְּךָ
 יֵת רְבוּתְךָ וְיֵת יַדְךָ תַּקְפָּתָא דִּי
 אֶת־הוּא אֱלֹהָא דְשַׁכְנַתְךָ

(23) And I implored grace of God at that time, saying, (24) O Lord God, You have begun to show Your servant Your greatness and Your strong hand; for

RASHI

רש"י

(23) וְאַתְּחַנֵּן — *The verb חנן signifies a gratuitous gift. Even though the righteous may base a request on the merit of their good deeds, yet they ask only a gratuitous gift of the Omnipresent. Because God had said to Moshe (Exodus 33:19), "I will show grace (וְחַנַּת) to the one to whom I will grace," he (Moshe), when referring to his entreaty of God, uses the expression "I implored grace (וְאֶתְחַנֵּן)." Another explanation: This is one of ten terms which denote prayer (Sifrei). [I implored grace of God] at that time — After I had conquered the land of Sichon and Og, I thought that perhaps the vow [which God made, that I should not enter the land] was released, [since the land which I did enter, was part of the land of Canaan].* **Saying** — *This is one of three occasions where Moshe*

(כג) וְאַתְּחַנֵּן אֵין "חנן" בְּכָל מְקוֹם אֵלָא לְשׁוֹן מִתְּנַת חֲנָם אַף עַל פִּי שֵׁישׁ לְהֵם לְצַדִּיקִים לְתַלוֹת בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים, אֵין מִבְּקָשִׁים מֵאַתְּ הַמְּקוֹם אֵלָא מִתְּנַת חֲנָם. לְפִי שֵׁאֵמַר לוֹ: "וְחַנַּתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֹךְ, "אֵמַר לוֹ בְּלִשׁוֹן "וְאַתְּחַנֵּן". דְּבַר אַחַר זֶה אֲחֹךְ מַעֲשֶׂה לְשׁוֹנוֹת שְׁנַקְרָאת "תַּפְּלָה" כְּדֵאִיתָא בְּסַפְרֵי: בַּעַת הַהוּא. לְאַחַר שֶׁכָּבַשְׁתִּי אֶרֶץ סִיחוֹן וְעוֹג דְּמִיתִי שְׁמָא הַתֵּר הַנְּדָר: לֵאמֹר. זֶה אֲחֹךְ מִשְׁלֶשָׁה מְקוֹמוֹת שֵׁאֵמַר מִשָּׁה לְפָנֵי הַמְּקוֹם אֵינִי מִנִּיחָךְ עַד שֶׁתּוֹדִיעֵנִי אִם תַּעֲשֶׂה שְׂאֵלְתִי אִם לֹא: (כד) ה' אֱלֹהִים. רְחוּם בְּדִין: אֶתְהַ חַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ. פְּתַח לְהִיּוֹת עוֹמֵד וּמִתְּפַלֵּל, אַף עַל פִּי שְׁנַגְזָרָה גְּזָרָה אֵמַר לוֹ: מִמֶּךָ לְמַדְתִּי שֵׁאֵמַרְתָּ לִּי: "וְעַתָּה הַנִּיחָה לִּי" וְכִי תוֹפֵס הֵייתִי בְּךָ" אֵלָא לְפַתַּח פְּתַח שְׁבִי הִיָּה תְלוּי לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ כֵן הֵייתִי סְבוּר לַעֲשׂוֹת עַכְשִׁיו: אֶת גְּדֹלְךָ. זֶה מִדַּת טוֹבָךְ, וְכֵן הוּא אוֹמַר: "וְעַתָּה יְגַדֵּל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי וְאֶת יַדְךָ. זֶה

said before the Omnipresent: I will not leave until You let me know whether or not You will grant my request. (Sifrei) (24) O Lord God — O You Who are merciful (ה'); in judgment (אלהים). You have begun to show Your servant — an opening for standing and offering prayer [now], even though the decree had been fixed He (Moshe) said to Him: I learned [from You]: You said to me (Exodus 32:10) "And now leave Me alone." Was I then holding You? However You said this to open the door [as it were] and to show that it depended upon me [i.e., my choice whether] to pray for them [or to leave You alone]. So do I think to act now (Sifrei). [To show ...] Your greatness — This is the attribute of Your goodness. Similarly, it states (Numbers 14:17-18), "And now I beg of You, let the strength of my Lord be great, [as you have spoken, saying: 'The Lord is long-suffering and of much mercy']". **Your ... hand** —

בשמיא מלעלא ושלטי
בארעא ולית דיעבד כעובדיך
וכגברתך: כה אעיבר פען
ואחזי ית ארעא טבתא די
בעברא דירדנא טורא טבא
הדין ובית מקדשא: כו והוה
רגז מן קדם יי עלי בדילכון
ולא קביל מני ואמר יי לי סגי
לך לא תוסף למלא קדמי

מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
כַּמַּעֲשִׂיךָ וְכַגְּבוּרָתְךָ: כה אֶעְבְּרָה־נָא
וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְּבָנוֹן: כו וַיִּתְעַבֵּר
יְדוֹה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר
יְדוֹה אֵלַי רַב־לְךָ אֶל־תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד

what God is there in heaven and on earth, that can do as Your deeds, and Your might? (25) Let me cross over, I beseech You, and see the good land that is across the Jordan, that good mountain, and the Levanon. (26) But the Lord was filled with wrath against me on your account, and did not listen to me; and the Lord said to me, It is enough, do not continue to speak to Me regarding this

RASHI

*This is Your right hand which is extended to [accept the repentance of] all who come into the world. **strong [hand]** — [The hand is called strong] because by Your mercy, You forcibly subdue the attribute of strict judgment. (Sifrei on Numbers 27:12) **For what God is there [... who can do as Your deeds]** — You are unlike a king of flesh and blood who has advisors and prosecutors regents who restrain him when he wishes to act with kindness and to forego his regulations; You, however, have no one to prevent you from forgiving me and annulling Your decree. The plain meaning of the verse is: “You have begun to show Your servant the battle of Sichon and Og, as it is written (2:31), ‘Behold, I have begun to deliver [Sichon and his land] before you.’ Show me also the war of the thirty-one kings of Canaan.” (25) **Let me cross over, I beseech You** — The term נא is a term of request. **That good mountain** — i.e., Jerusalem. **And the Levanon** — This is the Temple. (Sifrei) (26) **He was filled with wrath.** (Sifrei) **On your account** — Because of you — you caused it for me. Similarly, it states (Psalms 106:32), “And they angered Him at the waters of Meriva, and He did ill to Moshe because of them.” **It is enough** (i.e., pray no more), so that people should not say, “How hard is the Master, and how obstinate and pressing is the disciple!” (Sotah 13b).*

רש"י

מינך, שהיא פשוטה לכל באי עולם: החזקה. שאתה כובש ברחמים את מדת הדין בחזקה: אשר מי אל וגו'. אינך דומה למלך בשר ודם, שיש לו יועצין וסנקדריין הממחין בידו בשרוצה לעשות חסד ולעבר על מדותיו, אתה – אין מי שימחה בידך אם תמחל לי ותבטל גזרתך. ולפי פשוטו: אתה החלות להראות את עבדך מלחמת סיוחן ועוג, בדכתיב: ראה החלתי תת לפניך, הראני מלחמת שלשים ואחד מלכים: (כה) אעברה נא. אין "נא" אלא לשון בקשה: הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה. זו ירושלים: וְהַלְּבָנוֹן. זה בית המקדש: (כו) ויתעבר ה'. נתמלא חמה: לְמַעַנְכֶם. בשבילכם אתם גרמתם לי. וכן הוא אומר "ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם": רב לך. שלא יאמרו: הרב כמה קשה והתלמיד כמה

עוד בפתגמא הדין: כו סק
 לריש רמתא וזקוף עיניך
 למערבא ולצפונא ולדרומא
 ולמדינתא וחזי בעיניך ארי
 לא תעבר ית ירדנא הדין:
 כח ופקד ית יהושע ותקפדי
 ואלמחי ארי הוא יעבר קדם
 עמא הדין והוא יחסן יתהון
 ית ארעא די תחזי:

בְּדַבַּר הַזֶּה: כו עֲלֶיהָ | רֹאשׁ הַפְּסֻגָה וְשֵׂא
 עֵינֶיךָ יָמָה וְצָפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה
 בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה:
 כח וְצוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְקֵהוּ וְאַמְצֵהוּ כִּי־הוּא
 יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה:

matter. (27) Go up into the top of the summit, and lift up your eyes westward and northward, and southward, and eastward, and see with your eyes; for you shall not cross over this Jordan. (28) But command Yehoshua and strengthen him and make him firm; for he will cross over before this people, and he will make them inherit the land which you will see.

RASHI

רש"י

Another explanation of רב לך [lit., you have much] — more than this is reserved for you: Much is the goodness that is kept for you. (Sifrei) (27) [Lift up your eyes ...] and see with your eyes — You requested of Me (verse 25), “Let me ... see the good land;” I am showing you the whole of it as it says (Deuteronomy 34:1), “And the Lord showed him all the Land.” (28) But command Yehoshua — regarding the bother, the burdens and the confrontations [inherent in leadership]. And strengthen him and make him firm — by your words, so that his heart may not become faint, saying therefore, “Just as my teacher was punished on their account, so too will I be punished because of them.” I assure him [says God] “that he shall cross over [before this people] and he will make them inherit [the land].” (cf. Sifrei) for he will cross: If he will cross before them, they will inherit the land, and if not, they will not inherit it. So, indeed, we find that when Yehoshua sent some of the people against Ai and he remained behind, “the men of Ai smote of them.” (Joshua 7:5) And when he fell on his face, God said to him, קום לך [without a ו, so that it may be read קם], i.e., “It is you who remains in your place and sends My children out to war [i.e., you brought about this defeat]. Why do you fall on your face? Did I not thus tell your master, Moshe; if he [Yehoshua] will cross, they will cross, but if not, they will not cross?” (Sifrei)

סרן ומפציר. דבר אחר: רב-לך הרבה מזה שמור לך, רב טוב הצפון לך: (כו) וראה בעיניך. בקשת ממני: וראה את הארץ הטובה — אני מראה לך את בלה, שנאמר: “ויראהו ה' את-כל הארץ:” (כח) וצו את יהושע. על הטרחות ועל המשאות ועל המריבות: וחזקהו ואמצהו. בדבריך שלא ירף לבו לומר: בשם שנגענש רבי עליהם, כך סופי לעגש עליהם. מבטיחו אני כי הוא יעבר והוא ינחיל: כי הוא יעבר. אם יעבר לפניהם ינחלו ואם לאו לא ינחלו. וכן אתה מוצא בששלח מן העם אל העי והוא ישב. “ויכו מהם אנשי העי וגו' וכיון שנפל על פניו, אמר לו: “קם לך.” קם לך בתיב, אתה הוא העומד במקומך ומשלח את בני למלחמה “למה זה אתה נפל על פניך?” לא כך אמרתי למשה רבך: אם הוא עובר — עוברין ואם לאו — אין עוברין:

PROPHETS Isaiah 40

נביאים ישעיהו פרק מ

א נבייא אתנביאו תנחומין על
 עמי אמר אלהכון: ב מלילו
 על לבא דירושלם ואתנבו
 עלה ארי עתידא דתתמלי
 מעם גלותהא ארי אשתביקו
 לה חובהא ארי קבילת כום
 תנחומין מן קדם יי כאלו לקת
 על חד תרין בכל חטאתהא:
 ג קל דמכלי במדברא פנו
 אורח מן קדם עמא דיי כבישו
 במישרא כבישין קדם כנשתא
 דאלהנא: ד כל חיליא יראמון

א נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: ב דברו על-לב
 ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה
 עונה כי לקחה מיד ידוה בפלים בכל-חטאתיה:
 ג קול קורא במדבר פנו דרך ידוה ישרו בערבה
 מסלה לאלהינו: ד כל-גיא ינשא וכל-הר וגבעה
 ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה:
 ה ונגלה כבוד ידוה וראו כל-בשר יחדו כי פי ידוה
 דבר: ו קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל-הבשר
 חציר וכל-חסדו כציץ השדה:

וכל טור ורמא ימאכון ויהי כפלא למישרא ובית גדודין לבקעה: ה ויתגלי יקרא דיי ויחזון כל
 בני בשרא כחדא ארי במימרא דיי גזר כן: ו קל דאמר אתנבי ומתיב ואמר מה אתנבי כל רשיעיא
 כעשבא וכל תוקפהון כמוצא דחקלא:

(1) “Console, console my people,” says your God. (2) Speak to the heart of Jerusalem and call to her, for she has become full [from] her host, for her iniquity has been appeased, for she has taken from the hand of the Lord double for all her sins. (3) A voice calls, In the desert, “clear the way of the Lord, straighten out in the wilderness, a highway for our God.” (4) Every valley shall be raised, and every mountain and hill shall be lowered, and the crooked terrain shall become a plain and the close mountains level terrain. (5) And the glory of the Lord shall be revealed, and all flesh together shall see that the mouth of the Lord spoke. (6) A voice says, “Call!” and it says, “What shall I call?” All flesh is grass, and all its kindness is like the blossom of the field.

RASHI

רש"י

(1) **Console** — you, My prophets, console My people. (2) **For she has become full [from] her host** — She will become full from the host from the exile — Targum Yonatan. (3) **A voice** — the Divine spirit calls in the desert. **A voice** — **Clear the way of the Lord** — for her exiles to return to the midst of Jerusalem. (4) **The crooked terrain shall become** — the crooked way. **And the close mountains** — the mountains close to each other. לבקעה — a smooth and even terrain. (6) **A voice** — from the Holy One, blessed be He, says to me, “Call!” **All flesh** — all the princes of evil shall [wither away] like grass. **And all its kindness** — is only like the blossom of the field.

(א) נחמו. אתם נביאים נחמו את עמי: (ב) פי מלאה צבאה יתמלא צבא מן הגולה: (ג) קול רוח הקדש קורא במדבר: פנו דרך. לשוב גלותיה לתוך ירושלים: (ד) והיה העקב. הדרך העקם: והרכסים. ההרים הסמוכים זה לזה: לבקעה למישור: (ו) קול. מאת הקדוש ברוך הוא אומר אלי קרא: כל-הבשר. כל שרי הרשעים יהיו כחציר: וכל חסדו רק כציץ השדה:

Writings Psalms 6

כתובים תהלים פרק ו

ו מטול דלית במוֹתא דכִּרְבָּךְ
 בְּשִׂאוֹל מִן יוֹדֵי לָךְ:
 ז אֲשַׁתְּלֶהֱיִת בְּתַנְחָתִי אֲמַלֵּל
 בְּצַעְרֵי כָּל לַיְלָא עַד שׁוּוּי
 בְּדַמְעָתִי דְרָגְשֵׁי אֲטַמְּשׁ:
 ח חֲשַׁכְתָּ מִן רוּגְזֵי עֵינַי
 אֲתַבְּלִיאֲת בְּכָל מְעִיקַי: ט וּזְרוּ
 מִנִּי כָּל עַבְדֵי שִׁקְרָא אֲרוּם
 שְׂמִיעַ קִדְּם יִי קַל בְּכוֹתֵי: י

ו כִּי אֵין בַּמּוֹת זְכָרְךָ בְּשִׂאוֹל מִי יוֹדֶה-לָּךְ: ז יִגְעַתִּי ו
 בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחַה בְּכָל-לַיְלָה מִטְּתִי בְּדַמְעָתִי עֲרֹשֵׁי
 אֲמַסֶּה: ח עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי עֲתָקָה בְּכָל-צוּרְרֵי:
 ט סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל-פְּעֻלֵי אוֹן כִּי-שָׁמַע יְדוּהָ קוֹל
 בְּכִיִּי: י שָׁמַע יְדוּהָ תַחֲנַתִּי יְדוּהָ תַפְּלִתִי יִקָּח:
 יא יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ מֵאֵד כָּל-אֵיבֵי יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ רַגְעַ:

וְשָׁמִיעַ קִדְּם יִי בְּעוֹתֵי יִי צְלוֹתֵי יִקְבֵּל: יא יִבְהַתּוֹן וַיִּתְּבַהֲלוֹן לַחֲדָא כְּלַהוֹן בְּעֵלֵי דְבַבֵּי יְתוּבוֹן יִבְהַתּוֹן
 כְּשַׁעֲא:

(6) For in death there is no remembrance of You; in the grave, who will give You thanks? (7) I am weary with my groaning, every night I drench my bed, I melt away my couch with my tears. (8) My eyes are dimmed by vexation, worn out because of all my adversaries. (9) Depart from me, all you evildoers, for the Lord has heard the voice of my weeping. (10) The Lord has heard my supplication, the Lord receives my prayer. (11) All my enemies shall be ashamed and stricken with terror, they shall turn back, they shall be ashamed suddenly.

RASHI

רש"י

(7) **I drench** — Denotes bathing and melting, I melt my bed with tears. **I melt away** — I will moisten and wet, as [with] water. (8) **Are dimmed** — My vision becomes dim. **Worn out** — Grew old. **Because of all my adversaries** — Because of the troubles they

(ז) אֲשַׁחַה. לְשׁוֹן סְחִי וּמֵאוּס מִמָּאָס אָנִי מִטְּתִי בְּדַמְעוֹת. אֲמַסֶּה. אֶלְחַלַּח וְאֶרְטִיב כְּמוֹ מַיִם: (ח) עֲשֵׂשָׁה. מְאוּרָה כְּהוּהָ. עֲתָקָה. נְתִישְׁנָה. בְּכָל צוּרְרֵי. בְּשִׁבִיל צָרוֹת שְׂמִצְרִין לִי: (יא) יִבְשׁוּ רַגְעַ. בְּמַעַט זְמַן:

inflict on me. (11) **They shall be ashamed suddenly** — In a short amount of time.

Mishnah Terumot, chapter 2

משנה תרומות ב

(1) *Terumah* is not taken from pure [produce] for the impure [as a precaution, fearing that the impure will defile the pure if they touch one another, a person will not take *terumah* from nearby produce, which is obligatory (see Mishnah Chalah 1:9)]; if however, *terumah* was taken, it is valid *terumah*. In truth they said: Regarding a

א אֵין תּוֹרְמִין מִטְּהוֹר עַל הַטָּמֵא. וְאִם תְּרֹמוֹ, תְּרֹמַתָּן תְּרוּמָה. בְּאֵמַת אֲמָרוּ, הֶעֱגוּל שֶׁל דְּבִלָּה

רבנו עובדיה מברטנורא

א אֵין תּוֹרְמִין מִטְּהוֹר עַל הַטָּמֵא. גִּזְרָה שְׂמַא יִתְרוּם שְׂלַא מִן הַמוֹקֶף, מִשׁוּם דְּמִסְתַּפֵּי שְׂמַא יִגַּע הַטָּמֵא בְּטְהוֹר וַיִּטְמַאנָה וְאֵן בְּעֵינָן שֶׁהַתּוֹרֵם יִתְרוּם מִן הַמוֹקֶף: בְּאֵמַת אֲמָרוּ. כָּל הַיִּכָּא דְתַנִּינָן בְּאֵמַת אֲמָרוּ כַּאִילוּ הֵיא הַלְכָה לַמִּשְׁה

round pressed fig cake, part of which became impure, *terumah* may be taken from its pure part for its impure part. And similarly for a bunch of vegetables [which are not as tightly compressed as a fig cake], and similarly for a stack of grain [which is not even tied together]. If there were two round cakes, two bunches, or two stacks, one pure and the other impure, *terumah* may not be taken from one for the other. Rabbi Eliezer says, They may take *terumah* from the pure for the impure. (2) *Terumah* is not taken from the impure for the pure [since impure *terumah* must be burned, the priest loses his due]; but if a person took *terumah* unintentionally, his *terumah* is valid *terumah* [provided that at the outset it was pure]; intentionally — he has done nothing. And similarly, regarding the Levite who had [impure] tithes [*ma'aser rishon*] from which *terumat ha-ma'aser* had not been taken, and he kept taking [*terumat ha-ma'aser*] from it [for other produce as well]: If unintentionally, what he did is valid; intentionally, he has done nothing. Rabbi Yehudah says, If he had known about it [that it was impure] from the beginning, even if he did this unintentionally, he has done nothing. (3) If a person immerses vessels on the Sabbath: [If he did this] unintentionally, he may use them [after Sabbath]; intentionally, he may not use them [because it may be confused with the prohibition of repairing on the Sabbath]. If a person takes tithes [on the Sabbath] or if he cooks on the Sabbath: [If he did this] unintentionally, he may eat it [after Sabbath]; intentionally, he may not eat it [others however, are permitted to eat it after Sabbath]. If a person plants on the Sabbath: [If he did this] unintentionally, he may keep

שְׁנַטְמָא מְקַצְתוּ, תוֹרֵם מִן הַטְהוֹר שְׂיֵשׁ בּוֹ עַל הַטְמָא שְׂיֵשׁ בּוֹ. וְכֵן אֲגָדָה שֶׁל יֵרֶק, וְכֵן עֲרֻמָּה. הֵיּוּ שְׁנֵי עֲגוּלִים, שְׁתֵּי אֲגָדוֹת, שְׁתֵּי עֲרֻמוֹת, אַחַת טְמֵאָה וְאַחַת טְהוֹרָה, לֹא יִתְרוֹם מִזֶּה עַל זֶה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, תוֹרְמִין מִן הַטְהוֹר עַל הַטְמָא: **ב** אֵין תוֹרְמִין מִן הַטְמָא עַל הַטְהוֹר. וְאִם תֵּרֵם, שׁוֹגֵג, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה. וּמִזִּיד, לֹא עֲשָׂה כְלוֹם. וְכֵן בֵּן לֹי שֶׁהִיָּה לוֹ מַעְשֵׂר טָבֵל, הִיָּה מְפָרִישׁ עֲלָיו וְהוֹלֵךְ, שׁוֹגֵג, מִה שֶׁעֲשָׂה, עֲשׂוּי. מִזִּיד, לֹא עֲשָׂה כְלוֹם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם הִיָּה יוֹדֵעַ בּוֹ בְּתַחֲלָה, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא שׁוֹגֵג, לֹא עֲשָׂה כְלוֹם: **ג** הַמְטַבֵּיל כְּלִים בְּשַׁבָּת, שׁוֹגֵג, יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. מִזִּיד, לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. הַמַּעְשֵׂר וְהַמְבַּשֵּׁל בְּשַׁבָּת, שׁוֹגֵג, יֹאכֵל. מִזִּיד, לֹא יֹאכֵל. הַנוֹטֵעַ בְּשַׁבָּת, שׁוֹגֵג, יִקָּים. מִזִּיד, יַעֲקוֹר.

רבנו עובדיה מברטנורא

מסיני, אבל לא דוקא הלכה למשה מסיני, אבל לא דוקא הלכה למשה מסיני שהרי בפרק קמא דשבת שנינו באמת אמרו החזן רואה היכן התינוקות קורין ומדרבנן היא: **העגול של דבלה**. אף על פי שהדבלות מדובקות זו בזו בתוך העגול אינן חשובות חבור לענין טומאה ואם נגעה טומאה באחת מן הדבלות לא נטמאת האחרת: **וכן אגודה של ירק וכן ערימה**. צריכי, דאי אשמעינן עיגול, הוה אמינא עגול שכולו גוף אחד, תורם. אגודה שאינה גוף אחד, אינו תורם. ואי אשמעינן אגודה, הוה אמינא אגודה שהכל תפוסה אחת, תורם. ערימה שאינה תפוסה אחת, אינו תורם, צריכי: **רבי אליעזר אומר תורמים**. לכתחילה: **מן הטהור על הטמא**. דלא גזר רבי אליעזר שמא יבא לתרום שלא מן המוקף. ואין הלכה כר' אליעזר: **ב אין תורמין מן הטמא על הטהור**. משום פסידיא דכהן: **ואם תרם שוגג תרומתו תרומה**. ודוקא שהיתה לה שעת הכושר והגיעה לעונת מעשרות קודם שנטמאת דמדאורייתא תרומה מעליותא היא, אבל אם נטמאת קודם שהגיעה לעונת מעשרות לא הויא תרומה מדאורייתא ואם תרם אפילו שוגג אין תרומתו תרומה: **מעשר טבל**. מעשרת ראשון שלא ניטלה ממנו תרומת מעשר: **היה מפריש עליו והולך**. היה מפריש מזה על שאר מעשרותיו: **אם היה יודע בו בתחילה**. שהוא טבל או שהוא טמא: **אף על פי**. שבשעה שתרם היה שוגג ששכח שהוא טבל או שהוא טמא, הוי שוגג קרוב למזיד. ולא עשה ולא כלום, ואין הלכה כרבי יהודה: **ג המטביל כלים בשבת**. שאסור להטביל כלים טמאים להעלותם מידי טומאתן בשבת מפני שנראה כמתקן כלי: **המעשר**. שאסור להפריש תרומות ומעשרות בשבת מפני שהוא מתקן: **והמבשל בשבת בשוגג יאכל**. אותו תבשיל

it; intentionally, he must uproot it. [If he planted it] in the Sabbatical year, either unintentionally or intentionally, he must uproot it. (4) *Terumah* may not be taken from one species for something not of its species; and if he took *terumah*, his *terumah* is not valid. All species of wheat are as if they were one [species]. All types of figs and dried figs, and fig cakes are as one, and a person may take *terumah* from one for another. Wherever there is a priest, he gives of the better [species], wherever there is no priest he sets aside to give of the longer lasting [species]. Rabbi Yehudah says, He must always take *terumah* from the finest. (5) A whole small onion is taken as *terumah*, and not half of a large onion. Rabbi Yehudah says, Not so, rather [he takes] half of a large onion [if it is of finer quality]. Rabbi Yehudah would also say, *Terumah* is preferably taken from onions [grown] in the towns, rather than from those of the villages, but not from the villages in preference to those of the towns, because it [the former] is the food of city dwellers [and therefore is better]. (6) *Terumah* is taken from oil olives for pickling olives, but not from pickling olives for oil olives. [*Terumah* is taken from] uncooked wine for cooked, but not from cooked [wine] for uncooked. This is the general rule: Whatever is of a different species than the other — *terumah* may not be taken from one for the other, not even from the superior for the inferior; and whatever is not of a different species than the other, a person may take *terumah* from the superior for the inferior, but not from the inferior for the superior. And if he took *terumah*

ובשביעית, בין שוגג, בין מזיד, יעקור: ד אין תורמין ממין על שאינו מינו. ואם תרם, אין תרומתו תרומה. כל מין חטים, אָחַד. וְגֵרוּגְרוֹת וְדְבֵלָה, אָחַד. וְתוֹרֵם מִזֶּה עַל זֶה. כָּל מְקוֹם שֶׁיֵּשׁ כֹּהֵן, תוֹרֵם מִן הַיֵּפֶה. וְכָל מְקוֹם שֶׁאֵין כֹּהֵן, תוֹרֵם מִן הַמֵּתְקִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לְעוֹלָם הוּא תוֹרֵם מִן הַיֵּפֶה: ה' תוֹרְמִין בְּצֵל קֶטֶן שֶׁלֶם, וְלֹא חֲצִי בְּצֵל גְּדוֹל. וְכֵן הִיָּה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, תוֹרְמִין בְּצֵלִים מִבְּנֵי הַמְּדִינָה עַל הַכּוֹפְרִים, אֲבָל לֹא מִן הַכּוֹפְרִים עַל בְּנֵי הַמְּדִינָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאֲכָל פּוֹלִיטִיקִין: ו' וְתוֹרְמִין זִיתֵי שֶׁמֶן עַל זִיתֵי כֶּבֶשׂ, וְלֹא זִיתֵי כֶּבֶשׂ עַל זִיתֵי שֶׁמֶן. וְיֵין שֶׁאֵינוֹ מְבֻשֵׁל עַל הַמְּבֻשֵׁל, וְלֹא מִן הַמְּבֻשֵׁל עַל שֶׁאֵינוֹ מְבֻשֵׁל. ז' הַכֹּלֵל, כָּל שֶׁהוּא כְּלָאִים בְּחִבְרוֹ, לֹא יִתְרוֹם מִזֶּה עַל זֶה, אֲפֹלוּ מִן הַיֵּפֶה עַל הָרַע. וְכָל שֶׁאֵינוֹ כְּלָאִים בְּחִבְרוֹ, תוֹרֵם מִן הַיֵּפֶה עַל הָרַע, אֲבָל לֹא מִן הָרַע עַל הַיֵּפֶה. וְאִם תָּרַם מִן הָרַע עַל הַיֵּפֶה, תְּרוֹמָתוֹ

רבנו עובדיה מברטנורא

למוצאי שבת אבל לא בשבת עצמו: ובמזיד, לא יאכל. הוא, אבל אחרים אוכלים למוצאי שבת, דכתיב (שמות לא) ושמרתם את השבת כי קדש היא, היא קודש ואין מעשיה קודש: ובשביעית בין שוגג בין מזיד יעקור. שנחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבת: ד כל מין חטים אחר. ואף על גב דאיכא שחמתית ולבנה: וכל מין תאנים אחר. ואף על גב דאיכא שחורות ולבנות. תאנים בעודן לחים קרויין תאנים, וכשיבשו קרויין גרוגרות, וכשנדרסין בעגול קרויין עגול דבלה: תורם מן היפה. מן התאנים על הגרוגרות דתאנים יפין מן הגרוגרות: תורם מן המתקיים. מן הגרוגרות על התאנים, דגרוגרות מתקיימי טפי: לעולם הוא תורם מן היפה. דכתיב (במדבר י"ח) בהרימכם את חלבו, לעולם בעינן חלבו, ואי פסיד יפסד. ואין הלכה כרבי יהודה: ה' תורמים בצל קטן שלם. לפי שהוא מתקיים: ולא חצי בצל גדול. אף על פי שהוא יפה ממנו: רבי יהודה אומר לא כי. ר' יהודה לטעמיה דאמר לעולם הוא תורם מן היפה: טובים לאכילה מן הכופרים הבעלים של בני הכפרים, אבל של בני הכפרים מתקיימים יותר: מפני שהוא מאכל פוליטיקין. בצלים של בני המדינה הוא מאכל לאנשים חשובים והם יפים יותר מאותן של בני הכפרים. פוליטיקין, בני פלטרין של מלכים: ו' תורמין זיתים שמן. העומדים להוציא שמן: על זיתים כבש. זיתים שאין עושים שמן וכבושין אותן ביין או בחומץ לקיים אותן לאכילה. וזיתים שמן יפין מזיתים כבש, הלכך מפרישים מזיתים שמן על זיתים כבש דהוה ליה מן היפה על הרע: ויין שאינו מבושל. יפה לשתייה מן המבושל: כל שהוא כלאים בחבריו

from the inferior for the superior, his *terumah* is valid, except [if one took] from the *zunin* [a weed growing among wheat,] for other wheat, for they [the former] are not food; and the cucumber and the squash are one species. Rabbi Yehudah says, [They are] two species.

תרומה, חוץ מן הזונין על החטים, שאינן אכל. הקשות והמלפפון, מין אחד. רבי יהודה אומר, שני מינין:

רבנו עובדיה מברטנורא

לא יתרום מזה לזה. דאמר קרא (שם) כל חלב יצהור וכל חלב תירוש ודגן, אמרה תורה תן חלב לזה וחלב לזה: חוץ מן הזונין. בערבי זואין ובלעז ויציא ואינו אוכל אדם ומקיימים אותם ליונים: הקישות. בערבי פאקרוס: והמלפפון. בערבי כייא"ר: מין אחד. ותורמין מזה על זה: שני מינים. ואין תורמין מזה על זה. ואין הלכה כרבי יהודה:

Gemara Berakhot 51a

גמרא ברכות נא.

[A Tanna] taught [referring to the cup of wine over which Grace is recited]: “Rinsing” refers to the inside [of the cup], “washing” to the outside. Rabbi Yochanan said: Whoever says the blessing over a full cup is given an inheritance without bounds, as it says, “And full with the blessing of the Lord; possess you the sea and the south.” (Deuteronomy 33:23) Rabbi Yose the son of Rabbi Chanina says, He is privileged to inherit two worlds, this world and the next. [The requirement of] “crowning:” Rav Yehudah crowned it with disciples [i.e., he had them sit around him]; Rav Chisda surrounded it with cups. Rav Chanan said; And undiluted [i.e., he must pour the wine into the cup undiluted]. Rav Sheshet said: [A person leaves the wine undiluted] up till the “Blessing of the land” [according to The Rif]. [The requirement of] “wrapping:” Rav Papa used to wrap himself in his robe and sit down [to say the Grace over a cup of wine]; Rav Assi spread a kerchief over his head. [The requirement,] “It is taken in both hands:” Rabbi Chinina bar Papa said: What is the Scriptural basis for this? — “Lift up your hands in holiness and bless the Lord.” (Psalms 134:2) [The requirement,] “and places it in the right hand:” Rabbi Chiya bar Abba said in the name of Rabbi Yochanan: The earlier [students] asked: Should the left hand support the right? Rav Ashi said: Since the earlier [students] inquired and the question was not decided, we will [therefore] follow the more stringent view [not to support it with the left hand]. [The requirement,] “He raises it a handbreadth from the ground:” Rabbi Acha the son of Rabbi Chanina said: What Scriptural text have we for this? “I will lift up the cup of salvation and call upon the name of the Lord.” (Psalms 116:13) [The reason for the

תנא הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ. אמר רבי יוחנן: כל המברך על כוס מלא נותנין לו נחלה בלי מצרים שגאמר (דברים לג): ומלא ברכת ה' ים ודרום ירשה. רבי יוסי בר חנינא אומר: זוכה ונחל שני עולמים, העולם הזה והעולם הבא. עטור רב יהודה מעטרהו בתלמידים. רב חסדא מעטר לה בנטלי. אמר רב חנן ובחי. אמר רב ששת ובברכת הארץ. עטוף רב פפא מעטף ויתב. רב אסי פריס סודר על רישה. נוטלו בשתי ידיו. אמר רבי חנינא: בר פפא מאי קרא (תהילים קלד): שאו ידיכם קדש וברכו את ה'. ונותנו לימין, אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: ראשונים שאלו שמאל מה הוא שתפיצ לימין. אמר רבי אשי: הואיל וראשונים אבעיא להו ולא איפשט להו אגן נעבד לחמרא. ומגביהו מן הקרקע טפה. אמר רבי אחא ברבי חנינא: מאי קרא (שם קטז) כוס ישועות אשא ובשם

requirement.] “He faces his eyes on it.” So that his attention should not wander from it. [The reason for the requirement,] “He sends it [around to] his household.” So that his wife may be blessed. Ulla was once at the house of Rav Nachman. They had a meal and he said Grace, and he handed the cup of benediction to Rav Nachman. Rav Nachman said to him: “Please send the cup of benediction to Yalta [Rav Nachman's wife].” He said to him: Thus said Rabbi Yochanan: The fruit of a woman's stomach is blessed only from the fruit of a man's stomach, because it says, “He will also bless the fruit of your stomach.” (Deuteronomy 7:13) It does not say, “the fruit of her stomach,” but “the fruit of your stomach.” Meanwhile Yalta heard [Ulla's refusal to send her the cup], and she got up in anger and went to the wine store and broke four hundred jars of wine. Rav Nachman said to him, “Let the Master send her another cup.” He sent to her a message, “The whole barrel is like the cup of the wine, over which the benediction was recited [go and drink from there].” She replied, “Gossip comes from pedlars and vermin from rags” [i.e., what can be expected from someone like Ulla?] Rabbi Assi said, One should not speak over the cup of benediction [from when he lifted it, until after he recited the benediction]. It was taught in a Beraita, One who eats while walking, says the Grace standing; if he eats while standing, he says the Grace sitting; if he eats while reclining, he sits to say the Grace. [However] the law is that in all cases he says Grace sitting.

זוהר חדש דף רס'

ואתחנן אל יי בעת ההוא לאמר. אדני יהוה אתה החלולת להראות את עבדך וגומר. רבי יוסי פתח (ישעיה לה) ויסב חוקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יי. תא חזי כמיה הוא חילא תקיפא דאורייתא וכמיה הוא עלאה על כלא דכל מאן דאשתדל באורייתא לבר נש למיהד באורח קשוט אוליה לה לא דחיל מעלאי ותמאי ולא דחיל מערעורין בישין דעלמא בגין דאיהו אחיד באילנא דחיי ואכיל מנה ככל יומא. דהא אורייתא אוליה לה לבר נש למיהד באורח קשוט אוליה לה עיטא חיד יתוב קמי מארה (לכשלה ההיא גורה) ואפלו יתגזר עליה מותא כלא יתבטל ויסתלק מנה ולא שריא עלוי (עיטא דבר נש בהאי עלמא). ועל דא בעי לאשתדל באורייתא יממא ולילי ולא יתעדי מנה הדא הוא דבתיב (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. ואי אעדי מנה אורייתא או אתפרש מנה כאלו אתפרש מן חיי. תא חזי עיטא דבר נש כד איהו סליק בליליא על ערסה בעי לקבלא עליה על מלכותא דלעלא בלבא שלימ ולקדמא למימסר גבה פקדונא דנפשה והא אוקמוה. בגין דכל עלמא מעמין טעמא דמותא דהא אילנא דמותא שריא בעלמא וכל רוחין דבני נשא נפקין וסלקין ואתממין גבה ובגין דאגון בפקדונא בלהו תייבין לאתרייהו. תא חזי כד אתער רוח צפון בפלגות ליליא וכרוזא נפיק וקדשא ברין הוא אתי לנגתא

ה' אקרא. ונותן עיניו בו כי היכי דלא ניסח דעתה מנה ומשגרו לאנשי ביתו במתנה כי היכי דתתברך דביתהו. עולא איקלע לבי רב נחמן כרד ריפתא ברין ברכת מזונא ירב לה כסא דברכתא לרב נחמן. אמר לה רב נחמן לישדר מר כסא דברכתא לילתא. אמר לה הכי אמר רבי יוחנן: אין פרי בטנה של אשה מתברך אלא מפרי בטנו של איש, שנאמר: (דברים ז) וברך פרי בטנה. פרי בטנה לא נאמר אלא פרי בטנה. אדהכי שמעת ילתא קמת בזיהרא ועלתא לבי חמרא ותברא ארבע מאה דני דחמרא. אמר לה רב נחמן נשדר לה מר כסא אחרינא שלח לה כל האי נבנא דברכתא היא שלחה לה ממנהדורי מילי ומסמרטוי כלמי. אמר רבי אסי אין מסיחין על כוס של ברכה. במתניתא תנא האוכל ומהלך מברך מעומד וכשהוא אוכל מעומד מברך מושב וכשהוא מסב ואוכל יושב ומברך והלכתא בכלהו יושב ומברך.

דעדן לאשתעשעא ברוייהון דצדיקא דין מתכוני (ניא מתערי) כל בני מטרוניתא וכל בני היכלא לשבחה לה למלכא קדישא וברין כל אנון פקדונין דרויחין דאתמסרן בידה בלהו אתיב למאריהון ורפא דבני עלמא מתערין בההיא שעתא. והא פקדונה דכלהו אתיב לגביהו אנון דבני היכלא עלאה קיימי בקיומיהו מתערי ומשתדלי בתושבחתא באורייתא ומשתתפי בכנסת ישראל עד דנהיר יממא. כד אתי צפרא היא וכל בני היכלא דמלכא בלהו אתין לגבי מלכא קדישא ואנון אקרון בנין דמלכא ומטרוניתא והא אוקמוה. כד אתי צפרא בעי לנקאה גרמה בכלא למיון ויינייה לאשתדלא עם מלכא קדישא דהא בלילא אשתדל במטרוניתא השתא אתא עם מטרוניתא לזווא לה עם מלכא. אתי לבי כנשתא מדכי גרמה בקרבנין משבת בתושבחתיהו דדוד מלכא אחיד תפלין בידה ובגרישה וציצית בגדפה אומר תהלה לדוד והא אוקמוה וצלי צלותא קמי מארה:

Yosef Le-Chok

יוסף לחוק

Ethical Teaching:

מוסר

Sefer Chasidim, Chapter 155

ספר חסידים סימן קנה

[Regarding] the good inclination and the evil inclination. It is beneficial for the righteous person to see how the wicked person acts cunningly to attain the desire of his soul, for a single moment. And at times, he endangers his life, for the sake of his souls momentary desire. Examples of these are: Robbers, thieves, and adulterers. But I, who am acting on behalf of the Holy One, blessed be He, Who grants those who love Him the desire of their souls in the future [world], for all eternity — pleasures that are much better than all of the pleasures of illicit liaisons, and enjoyments — how much more so must I be cunning. For if a person's inclination — the good inclination, were to overpower him to do good, as much as the evil inclination overpowers him for the desires of his flesh and his vanity, then he would use the most profound cunning to perform the will of Heaven. And every human urge — whatever he desires, which a person is able to do and which is easily accessible to him without subsequent disgrace, he does not have to be so cunning about the matter. But if for various reasons, he is not able to do what he desires, then he must think craftily how to carry out what his soul desires, in such a way that interferences will not get in his way or harm him. Since all of these are matters of profound wisdom, and there is a great cunning of the heart, found among the desirous, the zealous and those who pursue honor. Therefore, one who fears God's word, should study the diligent efforts of those who seek and

יצר טוב ויצר הרע טוב לצדיק שרואה שחרשע מערים ערמה למצא תאות נפשו לשעה אחת והוא פעמים משים נפשו בסכנה בעבור תאות נפשו בפעם אחת, כגון הלסטים והגנבים והנאפים על ספק. ואני בעבור הקדוש ברוך הוא שנותן לאוהביו תאות נפשם לעתיד לבא לעולמי עולמים הנאות טובות מאד מכל הנאות נאפים ותענוגים על אחת כמה וכמה שיש לי להערים ואלו היה יצר האדם יצר טוב מתגבר עליו לעשות טובה כמו שמתגבר עליו יצר הרע לתאות בשרו לכבודו או היה מערים בכל עמק לעשות חפצי שמים. וכל יצר האדם שייכלת בידו היא לעשות כל מה שלבו חפץ לעשות ומצוי לעשות לו בלא בשת אין צריך להערים כל כך על הדבר. אבל בשאין היכלת בידו לעשות מה שלבו חפץ מפני פלוני ומפני פלוני בדבר פלוני או צריך להערים. כיצד יעשה תאות נפשו שלא יזיק לו דבר פלוני הואיל וכל אלה דברים עמקי החכמה. וגדולי חקרי לב המצויין אצל המתאווים ואצל קנאים ואצל רודפים כבוד. לפיכך הירא את דבר ה'

search for the desires of their souls, even for desires that they may not succeed in attaining, or may attain only for a moment, and he should say to himself, how much more so, does this hold true for me. Thus God says, "And I will be sanctified among the Children of Israel"

(Leviticus 22:32) who are slain for the sanctification of the Divine Name, as it is said, "But for Your sake we are killed all the day" (Psalms 44:23).

Practical Law:

Rambam, Laws of Prayer, Chapter 13

(1) The place in the Torah reading where they leave off on Sabbath morning, is where they begin the reading at *Minchah*, on Monday and Thursday, and on the next Sabbath. How so? On the first Sabbath they read at *Shacharit* the portion of *Beraishit*. At *Minchah* they read from "These are the generations of Noach," ten verses or more. So, too, on Monday and on Thursday. On the following Sabbath, at *Shacharit* they begin at "These are the generations of Noach" and read to the end of the portion. They read in this manner throughout the year. And on each Sabbath they read the *haftarah* from the Prophets, about a subject similar to what was read in the Torah.

(2) On *Roshei Chodashim* [New Moons], the first person reads three verses from the portion of "Command the children of Israel." (Numbers 28) The second one rereads the third verse read by the first one, and the following two verses, so that three verses will remain in the section. The third one reads the three verses left [over] by the second one, together with "And on the Sabbath day." (ibid.,

verses 9-10) The fourth one reads "And on your New Moons." (ibid., verses 11-15) If the New Moon falls on the Sabbath, two Torah scrolls are taken out at *Shacharit*. In the first, the portion of the week is read. In the second, the last Reader reads "And on your New Moons." The Reader of the *haftarah* reads the section in the Torah dealing with the New Moon, and the *haftarah* is the passage concluding with "And it will be from one New Moon to another." (Isaiah 66:1-24) If the New Moon of Av falls on the Sabbath, the *haftarah* is the passage that includes "Your New Moons and your appointed seasons My soul hates." (Isaiah 1:1-27) If the New Moon falls on a Sunday, then on the preceding Sabbath, the *haftarah* is "And Yehonatan said to him, 'Tomorrow is the New Moon.'" (I Samuel 20:18 42)

רוֹאֵה הַיָּאֵר מְחַפְּשִׁים וְתָרִים אַחַר תְּאֻרֹת נַפְשָׁם וְלִתְאֻרֹת רְגַע סִפֵּק מִשְׁלִיכִים נַפְשָׁם מִרְחוֹק וְכָל שָׂבָן אָנִי. וְכֵן הוּא אוֹמֵר (וּיִקְרָא כַּג) וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹרַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵהָרְגִים עַל קְדֻשַׁת ה' שְׁנֵאֲמַר (תְּהִי לִי מִ"ד) כִּי עָלֶיךָ הִרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם:

הלכה

הרמב"ם הלכות תפלה פרק יג

א מקום שֶׁמִּפְסִיקִין בְּשֶׁבֶת בְּשַׁחְרִית שֶׁם קוֹרִין בְּמִנְחָה וּבִשְׁנֵי וּבְחַמִּישֵׁי וּלְשֶׁבֶת הַבֹּאֵה. כִּי צִד שֶׁבֶת רֵאשׁוֹנָה קוֹרִין בְּשַׁחְרִית בְּסֹדֵר בְּרֵאשִׁית בְּמִנְחָה קוֹרִין אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ עֲשָׂרָה פְּסוּקִים או יוֹתֵר. וְכֵן בִּשְׁנֵי וּבְחַמִּישֵׁי וְכֵן לְשֶׁבֶת הַבֹּאֵה בְּשַׁחְרִית מִתְחִילִין מֵאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ וְקוֹרֵא עַד סוֹף הַסֵּדֵר. וְעַל דֶּרֶךְ זֶה קוֹרִין כָּל הַשָּׁנָה וּמִפְטִירִין בְּכָל שֶׁבֶת וּשְׁבֶת בְּנֵבִיא מְעִין שֶׁקָּרָא בְּתוֹרָה: ב וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים הָרֵאשׁוֹן קוֹרֵא שְׁלֹשָׁה פְּסוּקִים מִפְּרֻשַׁת צו. וְהַשְּׁנִי חוֹזֵר וְקוֹרֵא פְּסוּק שְׁלִישִׁי שֶׁקָּרָא הָרֵאשׁוֹן וּשְׁנֵי פְּסוּקִים שְׁאֲחָרָיו כְּדִי שִׁישִׁיר בְּפֻרְשָׁה שְׁלֹשָׁה פְּסוּקִים. וְהַשְּׁלִישִׁי קוֹרֵא שְׁלֹשָׁה פְּסוּקִים שִׁשִׁיר הַשְּׁנִי עִם וּבִיּוֹם הַשֶּׁבֶת. וְהִרְבִּיעֵי קוֹרֵא וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁיכֶם וְאֵם חַל רֵאשׁ חֹדֶשׁ לִהְיוֹת בְּשֶׁבֶת מוֹצִיאִין שְׁנֵי סְפָרִים בְּשַׁחְרִית. בְּאַחַד קוֹרִין בּו בְּסֹדֵר אוֹתָהּ שֶׁבֶת, וּבִשְׁנֵי קוֹרֵא בּו הַמְּשָׁלִים וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁיכֶם, וְהַמְּפַטֵּיר קוֹרֵא עֵינָן רֵאשׁ חֹדֶשׁ. וּמִפְטִירִין וְהִיא מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֻדְשׁוֹ. וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵב שְׁחָל לִהְיוֹת בְּשֶׁבֶת מִפְטִירִין חֳדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאֵה נַפְשִׁי. וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ שְׁחָל לִהְיוֹת בְּאַחַד בְּשֶׁבֶת מִפְטִירִין בְּשֶׁבֶת שְׁלֹפְנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָתָן מִחַר חֹדֶשׁ: